

ערב חג השבועות: חלבי בשבועות: מה הקשר בין אוכל למתן תורה?

1. אגרת האדמו"ר רבי יוסף יצחק שניאורסון מליובאוויטש: חג השבועות הוא עת רצון למעלה ... והוא זמן המוכשר לעשות הכול לטובת לימוד התורה והעבודה ביראת שמים וכן להתעסק בתשובה בנוגע לתורה - באין מפריע משטן המקטרג.

פסחים סח: רבי אליעזר אומר: אין לו לאדם ביום טוב, אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה. רבי יהושע אומר: חלקהו חציו לאכילה ושתייה וחציו לבית המדרש ... ושניהם מקרא אחד דרשו: כתוב אחד אומר: עצרת לה' אלוֹקֵיךְ וכתוב אחד אומר: עצרת תהיה לכם. רבי אליעזר סבר: או כולו לה' או כולו לכם ורבי יהושע סבר: חלקהו חציו לה' וחציו לכם. אמר רבי אלעזר: **הכול מודים בעצרת דבעינן נמי לכם.** מאי טעמא? יום שניתנה בו תורה. **רש"י:** להראות שנוח ומקובל לישראל יום שניתנה בו תורה.

שו"ע רבנו הזקן (ומקורו בבית יוסף סימן רפח בשם הרשב"א): אסור להתענות תענית חלום בחג השבועות, לפי שהוא יום שנתנה בו התורה וצריך לאכול ולשמוח בו להראות שנוח ומקובל לישראל יום שנתנה בו התורה. לפיכך אינו דומה לשאר יו"ט ושבתות, שמותר להתענות בהם תענית חלום. **ליקוטי שיחות כג/27:** הדבר הוא תמוה: מועדי פסח וסוכות הם לזכר חסדים **גשמיים**, החירות משעבוד מצרים ונס ענני הכבוד שהגנו עליהם מפני השמש ובכל זאת ניתן לחגוג אותם גם באמצעות תענית, ואילו חג השבועות, המציין כולו חסד **רוחני** של מתן תורה, קשור דווקא עם אכילה ושתייה.

2. **שיר השירים רבה א,יט:** נמשלו דברי תורה למים, יין, שמן, דבש וחלב ... לחלב: מה חלב נקי ואין בו פסולת או שמרים כמשקאות אחרים, כך דברי תורה נקיים בלא פסולת.

באר היטב סימן תצד: שמעתי שאוכלים חלב ואחר כך בשר, דלא כמו שעשו המלאכים אצל אברהם שאכלו בשר בחלב, ובעבור זה ניתנה התורה לישראל.

משנה ברורה תצד,יב: בעת שעמדו על הר סיני וקבלו התורה וירדו מן ההר לביתם, לא מצאו מה לאכול תיכף כי אם מאכלי חלב. כי הבשר צריך הכנה רבה לשחוט בסכין בדוק ולנקר חוטי החלב והדם ולהדיח ולמלוח ולבשל בכלים חדשים, כי הכלים שהיו להם מקודם שבישלו בהם באותו מעת לעת, נאסרו להם. על כן בחרו להם לפי שעה מאכלי חלב ואנו עושים זכר לזה. **ליקוטי שיחות יח/365-6:** ניתן לשאול, איך אכלו מאכלי ותבשילי חלב [והרי היו טרפים מבישול בשר בחלב]? ודוחק גדול לתרץ, שהם אכלו רק חמאה וחלב [קרים] ... שאם נהגו כך, היו צריכים לרמוז במנהג שלנו, שנאכל רק מאכלים כאלו ולא תבשילים? אמנם הדעת נותנת שעם יציאתם ממצרים וידעתם שעומדים לקבל את התורה, הם נזהרו במצוות וגם בבשר וחלב, ובמילא היו להם כלים נפרדים לחלב. אולם לגבי הבשר הייתה בעיה מיוחדת, שהם לא היו "ברי זביחה" לפני מתן תורה.

3. **הרבי מליובאוויטש במכתב לפסל ז'אק ליפשיץ (כפר חב"ד 1611):** אלה שחוננו משמים בכישרון אמנותי - פיסול או ציור וכדומה - יש להם את היכולת להפוך דבר דומם כמו מכחול, צבע ובד, עץ ואבן לצורה של דבר חי. במובן עמוק יותר, זו היכולת **להעלות במידה מסוימת את הגשמיות לרוחניות.**

לקו"ש כג/28: התורה והמצוות ניתנו לבני ישראל כפי שהם נשמות **בגופים**. שכן תכלית המצוות היא לתקן את **הגוף**, שגם הגוף של האיש הישראלי יהיה צרוף וחדור בקדושת המצוות. מזה מובן, שציווי התורה ששבת ויום טוב צריכים להיות זמן של עונג ... עיקר כוונת המצווה היא לצרף את הגוף. וכיון שתענוג הגוף הוא באכילה ושתייה, חיוב העונג הוא דווקא באכילה. כך מצרף העונג את הגוף ממש.

התוועדות מוצש"ק יו"ד שבט תשל"ד: כל הקשיים שישנם בין אבות ובנים ... יכולים להסתדר ע"י שנעשים מציאות חדשה - מציאות של **משפחה** ... אחת העצות לזה היא **שבשבת יתאספו כולם יחד** ... ובשעה שבאים **לסעודה הראויה לשמה ואין את כל העובדין דחול המפרידים ביניהם**, עי"ז נעשה צירוף וחיבור כל בני המשפחה בתור מציאות אחת. זה שדור הנוער נאבד ח"ו מקדושה ... נובע מכך שנתנו **לכל ילד ללכת לבד**, האב היה עסוק בענייני פרנסה ובמילא הילד היה צריך למצוא את דרכו לבד. והתחלת התיקון הוא שבילל שבת, יתאספו כולם יחד באותו שולחן וידברו על שבתדיק'ע עניינים, ועל ידי שיעשו **משפחה בריאה ביום השבת**, יהפכו להיות **משפחה בריאה בכל ימי השבוע**.